

اولین همایش ملی مدیریت انرژی ها و نو و پاک

۱۳ شهریور ۱۳۹۳

همدان دانشکده شهید مفتح

بررسی میزان پایداری اقتصادی بخش انرژی در کلان شهر تهران

محمد شفیعی زاده^{۱*}، حسین مرادی^۲، محمد رضوانی^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد محیط زیست (ارزیابی و آمایش سرزمین) دانشگاه پیام نور مرکز تهران شرق، پست الکترونیکی:

shafiezadeh_m@yahoo.com

^۲ استادیار محیط زیست و رئیس مرکز تحقیقات منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه صنعتی اصفهان، پست الکترونیکی:

Hossein.moradi@cc.iut.ac.ir

^۳ استادیار محیط زیست، دانشگاه پیام نور مرکز تهران شرق، پست الکترونیکی: m_rezvani@pnu.ac.ir

* نویسنده مسئول، تلفن: ۰۹۳۵۵۶۵۴۷۰۵

چکیده

اقتصاد مدرن به یک منبع انرژی قابل اعتماد و کافی وابسته است و کشورهای در حال توسعه نیز به تضمین این امر به عنوان مبنایی برای صنعتی شدن نیاز دارند. شاخص های ارزیابی ابزاری مفید برای پایش پایداری هستند؛ که تغییر در روندها و فرآیندها را در محیط زیست شهری به خوبی نمایش می دهند. شاخص های توسعه پایدار در بخش انرژی یک ابزار تحلیلی برای ارزیابی سیستم های انرژی و اندازه گیری پیشرفت آینده به سوی انرژی پایدار است. نظارت بر روند واردات انرژی و در دسترس بودن سهم مناسب از سوخت های استراتژیک برای ارزیابی امنیت انرژی بسیار مهم هستند. شاخص های پایداری اقتصادی بخش انرژی به ما کمک می کند تا وضعیت فعلی دسترسی به ذخایر و منابع و میزان پایداری مصرف را به طور نسبی برآورد کرده و این فرصت را برای سیاست گذاران فراهم می کند تا تدابیر لازم را برای پایداری بیشتر ببینند. این نوشتار پژوهشی در جهت انتخاب شاخص های مناسب جهت ارزیابی پایداری اقتصادی بخش انرژی شهر تهران است. نتایج نشان می دهد که همگام با افزایش سهم گاز طبیعی (ECO10)، انرژی های بدون کربن (ECO11) و انرژی های تجدید پذیر (ECO12) در کل تولید اولیه انرژی، سهم نفت (ECO9) در تولید برق کاهش چشم گیری نشان می دهد، که این امر از نظر امنیت انرژی و جنبه های محیط زیستی بسیار حائز اهمیت است. همچنین نتایج نشان داد که سیاست ها در خصوص افزایش بهره وری انرژی کارساز نبوده است و هیچ تغییر معنی داری در اصلاح الگوی مصرف در دوره مطالعاتی مشاهده نمی شود.

کلیدواژه: انرژی، اقتصاد، پایداری، شاخص، EISD